

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznana w postępowaniu uproszczonym

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wniosła przeciwko pozwanej V4L Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej pozew o zapłatę kwoty 2502,94 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz kosztami procesu, tytułem zapłaty przewoźnego wynikającego z łączącej strony umowy przewozu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu, zgłosiła zarzut potrącenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 14 października 2019r. pozwana (...) z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa zleciła powódce (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością przewóz towaru na trasie z P. do T., za stawkę 1930 zł. Powódka wykonała przewóz prawidłowo.

Bezsporne.

Dnia 18 października 2019r. pozwana zleciła powódce kolejny przewóz towaru na trasie z (...) do Ś., za stawkę 1600 zł, w dniach od 21 października 2019r. do 22 października 2019r. Przewozowi podlegały metalowe elementy, w tym rusztowania i palety modułowe.

Bezsporne.

Podczas rozładunku towaru w Ś. ujawniono uszkodzenia przewożonych przez powódkę 5 sztuk palet modułowych o łącznej wartości 2330 zł.

Z tego tytułu odbiorca towaru (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, obciążył pozwaną kwotą 2330 zł, wystawiając notę obciążeniową. Pozwana w dniu 27 listopada 2019r. uiściła odszkodowanie w ww. wysokości.

Dowód:

- protokół, k. 41,
- korespondencja na komunikatorze trans, k.
- oświadczenie, k. 42,
- nota obciążeniowa, k. 45,
- nota obciążeniowa, k. 47,
- potwierdzenie przelewu, k. 48,
- zeznania świadka M. Ś.. K. 88-91,
- zeznania świadka E. E., k. 89-91,
- zeznania świadka D. Z., k. 98,
- cennik, k. 95-97.

Powód w dniu 28 października 2019r. wystawił fakturę (...) na kwotę 2373,90 zł tytułu zapłaty za przewóz z dnia 14 października 2019r. na trasie P. T., z terminem płatności do 14 grudnia 2019r.

Bezsporne.

W dniu 28 listopada 2019r. pozwana wystawiła na powódkę notę obciążeniową w wysokości 2330 zł tytułem uszkodzonych palet modułowych, z terminem płatności do 12 grudnia 2019r.

Bezsporne.

Pismem z dnia 13 grudnia 2019r., doręczonym powódce 17 grudnia 2019r. pozwana złożyła oświadczenie o potrąceniu własnej wierzytelności w wysokości 2330zł z wierzytelnością powódki w wysokości 2330 zł wnikająca z faktury (...).

19 grudnia 2019r. pozwana uiściła na rzecz powódki pozostałą kwotę wynagrodzenie w wysokości 43,90 zł.

Dowód:

- kompensata, k. 49,
- potwierdzenie przelewu, k. 20.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Strony zawarły dwie umowy przewozu towaru na terenie Polski, zastosowanie miała więc ustawa z dnia 15 listopada 1984r – Prawo przewozowe (t.j. Dz.U. z 2000 Nr 50 poz. 601 ze zm.), a także kodeks cywilny.

W sprawie nie było sporu między stronami co do zawarcia obu umów przewozu, co do prawidłowego wykonania pierwszej umowy z dnia 14.10.2019r., wysokości umówionego wynagrodzenia, jak i dokonania jego tytułem przelewu przez pozwaną kwoty 43,90 zł. Niesporne było także zawarcie drugiej umowy z 18.10.2019r., w tym jednak zakresie sporne było jej prawidłowe wykonanie przez powódkę (przewoźnika), odpowiedzialność za uszkodzenie palet i wysokości szkody.

Odnosząc się do kwestionowanej przez powódkę odpowiedzialności za uszkodzenie towaru w postaci 5 palet modułowych, należało wskazać, że zgodnie z treścią art. 65 ust. 1 prawa przewozowego przewoźnik ponosi odpowiedzialność za utratę, ubytek lub uszkodzenie przesyłki powstałe od przyjęcia jej do przewozu aż do jej wydania oraz za opóźnienie w przewozie przesyłki. Ust. 2 art. 65 ustawy stanowi, że przewoźnik nie ponosi odpowiedzialności określonej w ust. 1, jeżeli utrata, ubytek lub uszkodzenie albo opóźnienie w przewozie przesyłki powstały z przyczyn występujących po stronie nadawcy lub odbiorcy, niewywołanych winą przewoźnika, z właściwości towaru albo wskutek siły wyższej. Dowód, że szkoda lub przekroczenie terminu przewozu przesyłki wynikało z jednej z wymienionych okoliczności, ciąży na przewoźniku. Zgodnie z ust. 3 przewoźnik jest zwolniony od odpowiedzialności określonej w ust. 1, jeżeli utrata, ubytek lub uszkodzenie przesyłki powstały co najmniej z jednej z następujących przyczyn:

- 1) nadania pod nazwą niezgodną z rzeczywistością, nieścisłą lub niedostateczną rzeczy wyłączonych z przewozu lub przyjmowanych do przewozu na warunkach szczególnych albo niezachowania przez nadawcę tych warunków;
- 2) braku, niedostateczności lub wadliwości opakowania rzeczy, narażonych w tych warunkach na szkodę wskutek ich naturalnych właściwości;
- 3) szczególnej podatności rzeczy na szkodę wskutek wad lub naturalnych właściwości;
- 4) ładowania, rozmieszczenia lub wyładowywania rzeczy przez nadawcę lub odbiorcę;

5) przewozu przesyłek, które zgodnie z przepisami lub umową powinny być dozorowane, jeżeli szkoda wynika z przyczyn, którym miał zapobiec dozorca.

4. Jeżeli przewoźnik na podstawie okoliczności danego wypadku wykaże, że utrata, ubytek lub uszkodzenie mogły powstać wskutek co najmniej jednej z przyczyn określonych w ust. 3, domniemywa się, że szkoda z nich wynikała.

Zgodnie z art. 90 cyt. ustawy, w sprawach nieunormowanych w ustawie oraz w przepisach wydanych w jej wykonaniu i w przepisach szczególnych stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego.

Ciężar dowodu w zakresie przesłanek aktualizujących odpowiedzialność z art. 471 k.c., istnienia związku przyczynowego oraz powstania szkody, w świetle art. 6 k.c. spoczywa na wierzycielu, tj. w niniejszej sprawie na pozwanym. Musiał on zatem najpierw udowodnić istnienie ważnego zobowiązania o określonej treści, w stosunku do którego czyni dłużnikowi zarzuty jego naruszenia. W dalszej kolejności winien wykazać pozostałe przesłanki odpowiedzialności kontraktowej (szkodę, jej spowodowanie nienależytym wykonaniem zobowiązania, związek przyczynowy).

Powód zaś jako przewoźnik, celem zwolnienia się z odpowiedzialności, zobowiązany był do wykazania zaistnienia przesłanek egzoneracyjnych.

Pozwany niewątpliwie wykazał, że strony łączyła umowa przewozu oraz w trakcie przewozu doszło do uszkodzenia palet modułowych. W świetle bowiem przytoczonej regulacji, przewoźnik za utratę, ubytek lub uszkodzenie przesyłki w okresie od jej przyjęcia do wydania i za opóźnienie w jej przewozie odpowiada na zasadzie ryzyka, tj. choćby nie zawinił wyrządzonej szkody. Pozwała to na ustalenie, że skoro powód przyjął przesyłkę bez zastrzeżeń, to należy domniemywać, że znajdowała się w należytym stanie. Stanowi o tym wprost art. 781 § 2 k.c. Domniemanie z art. 781 § 2 k.c. znacznie ułatwia osobie uprawnionej udowodnienie związku czasowego z przewozem. Dzięki niemu dowód na okoliczność, że szkoda powstała w czasie przewozu, sprowadza się w praktyce do wskazania tej szkody w momencie odbioru przesyłki od przewoźnika. Dowód taki przeprowadza się w identyczny sposób co dowód na okoliczność samej szkody, tj. za pomocą protokołu o stanie przesyłki, sporządzonego najpóźniej w czasie odbioru przesyłki. (tak w komentarzu do art. 65 ustawy Prawo przewozowe K. W.). Od odpowiedzialności tej zwalnia go udowodnienie, że utrata, ubytek lub uszkodzenie albo opóźnienie w przewozie przesyłki nastąpiło z przyczyny określonej w art. 65 ust. 2 Prawa przewozowego. (tak m.in. Sąd Okręgowy w Białymstoku sygn. akt VII Ga 117/11).

Powód tymczasem nie tylko nie powołał żadnego dowodu na okoliczność zawinienia nadawcy/odbiorcy, właściwości towaru czy też siły wyższej, ale i na istnienie łańcucha działań powodującego szkodę.

Zdaniem sądu przewoźnik (powód) nie zdołał wykazać żadnej z przesłanek egzoneracyjnych. Przede wszystkim poza własnymi twierdzeniami nie przedłożył na podnoszone fakty tj. nieprawidłowy załadunek, złe rozmieszczenie towaru żadnych dowodów. Tymczasem w świetle ust. 3 i 4 to przewoźnik winien wykazać ich zaistnienie. Zdaniem sądu powód nie zdołał również nawet uprawdopodobnić podnoszonych przez siebie okoliczności, gdyż do uprawdopodobnienia nie są wystarczające jedynie własne oświadczenia strony. Tym bardziej, że nie sposób bez posiadania wiedzy specjalistycznej ocenić, czy istotnie takie uszkodzenia mogły być spowodowane okolicznościami podnoszonymi przez powoda. Konieczne było złożenie jakichkolwiek dowodów, które choćby pośrednio wskazywałyby na wystąpienie przesłanek zwalniających.

Co więcej to pozwany przedłożył w sprawie dowody wykazujące odpowiedzialność powoda za szkodę. Jedynym z nich było oświadczenie kierowcy pojazdu z dnia 22.10.2019r., tj. z dnia rozładunku towaru, z którego wynikało, że do uszkodzenia palet doszło właśnie podczas transportu. (k. 42).

Nadto nie miał racji powód wskazując, że odbiorca przyjął towar bez zastrzeżeń. Otóż na protokole wydania sporządzono adnotację o stwierdzonym uszkodzeniu 5 palet modułowych.

Dodatkowo pozwany złożył wydruk korespondencji prowadzonej między spedytorami stron, z której również wynikało niezwłoczne powiadomienie powoda o zaistniałych uszkodzeniach zgłaszanych przez odbiorcę. Koresponduje to z pisemnymi zeznaniami świadka D. Z. (2), który stwierdzał, że uszkodzenia zauważył magazynier podczas rozładunku i niezwłocznie został o tym powiadomiony pozwany i uczyniono stosowną adnotację na protokole.

Tym samym bierna postawa powoda, który winien był wykazać zaistnienie jednej z przesłanek egzoneracyjnych nie pozwoliła ustalić, aby istotnie zaistniały tego typu okoliczności, o których mowa w art. 65 ust. 2 i 3 prawa przewozowego.

Powód kwestionował również wysokość powstałej szkody. Zarzut ten również okazał się niezasadny. Pozwany wykazał zarówno załączoną notą obciążeniową wystawioną przez poszkodowanego, jak i zeznaniami świadków, w tym D. Z. (2) oraz załączonym przez pozwanego na rozprawie cennikiem, że cena uszkodzonej palety modułowej wynosiła 488 zł. Skoro zaś uszkodzeniu uległo 5 palet to zasadnie szkoda mogła wynieść 2330 zł. Jak wskazywał pozwany na rozprawie niższa wartość wynikała ze stałej współpracy i posiadanych rabatów od cen katalogowych. Co więcej pozwany wykazał, że w rzeczywistości poniósł ten koszt, przedkładając potwierdzenie przelewu na kwotę 4230 zł m.in. z tytułu ww. noty obciążeniowej. Tym samym zdaniem sądu pozwany zdołał wykazać wysokości poniesionej szkody, w świetle art. 81 w zw. z art. 80 Prawa przewozowego.

Nadto nie był trafny zarzut powódki odnośnie niedopuszczalności podnoszenia w sprawie zarzutu potrącenia. Zgodnie z art. 203¹ § 1 kpc podstawą zarzutu potrącenia może być tylko wierzytelność pozwanego z tego samego stosunku prawnego co wierzytelność dochodzona przez powoda, chyba że wierzytelność pozwanego jest niesporna lub uprawdopodobniona dokumentem nie pochodzącym wyłącznie od pozwanego.

§ 2. Pozwany może podnieść zarzut potrącenia nie później niż przy wdaniu się w spór co do istoty sprawy albo w terminie dwóch tygodni od dnia, gdy jego wierzytelność stała się wymagalna.

Za dopuszczalnością złożonego zarzuty przemawiało jednoznacznie uprawdopodobnienie wierzytelności dokumentami nie pochodzącymi wyłącznie od pozwanego. Jak już wcześniej wskazywano, pozwany wykazując swoją wierzytelność przedłożył m.in. oświadczenie kierowcy powódki, protokół wydania, kompensatę, czy notę obciążeniową jaką otrzymał od własnego klienta. Niewątpliwie więc były to dokumenty nie pochodzące od pozwanej, a jednocześnie co najmniej uprawdopodobniały wierzytelność. Jedynie dla porządku należy zaznaczyć, że jest całkowicie oczywiste, że dokument „pochodzi” od tego kto go wystawił, tj. podpisał oświadczenie danego rodzaju.

Skoro więc pozwany podniósł zarzut już w sprzecznie to niewątpliwie dochował wszelkich formalnych wymogów jego skuteczności.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. Na poniesione przez pozwaną jako wygrywającą sprawę koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

3. (...)